

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne takke ministeren særlig for det sidste, der blev sagt i ministerens tale, at man er positivt indstillet over for intentionerne i forslaget. Problematikken er jo den, at selv om ungdomskriminaliteten generelt har udviklet sig meget positivt, det vil sige, at den er faldet markant over de seneste 20 år, så er der en hård kerne, der begår mere især voldskriminalitet og meget omfattende berigelseskriminalitet.

Hvis det så bare var problemet, kunne vi håndtere det, men problemet er også, at fordi systemerne ikke arbejder godt nok sammen, altså at politiet ikke sørger for, at socialforvaltningen er der, når den unge bliver løsladt, således at vi løslader dem til gaden, ja, så begår de kriminalitet, mens de venter på, at en ny del af systemet skal tage fat i dem.

Der er ganske grelle eksempler, og jeg håber, at det her, som justitsministeren siger, er et tilfælde, om, at man vil ruske op i systemerne, således at der eksempelvis ikke skal gå 4½ måned, før unge, der har begået meget kriminalitet, men ikke den alvorligste kriminalitet, kan få en ungdomskontrakt, som tilfældet er i dag. Det er fuldstændig uacceptabelt, og det er helt uacceptabelt, at vi skal opleve, at unge begår gentagelseskriminalitet, fordi myndighederne ikke kan tage sig sammen og få fat i dem første gang.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg faktisk tror, at vi på det overordnede plan er fuldstændig enige, og den fremlægning, som hr. Morten Bødskov her kommer med, kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Det er også derfor, at arbejdsgruppen bliver nedsat.

Som jeg har redegjort for, bryder vi os altså ikke om den lidt rigide måde, det her beslutningsforslag er stillet op på, og jeg tror også, at hr. Morten Bødskov kan se, at der er nogle uhenigtsmæssigheder, hvis man behandler alle over en kam og på den samme måde, for sager er jo forskellige.

Men at gå ind og se på, om vi kan gøre sagsbehandlingstiden mere effektiv og ikke mindst sikre, at der hele tiden er en myndighed, der tager over og sikrer, at processen er i gang, er en tankegang, som jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Bødskov i, og det er derfor, arbejdsgruppen bliver nedsat.

Så må vi prøve at skille de sager ud, hvor det giver mening, og prøve at sætte nogle tidsfrister på, så man har en sikkerhed for, at myndighederne også sørger for, at sagerne bliver ekspederet, og at den unge bliver placeret det sted, hvor det er mest hensigtsmæssigt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Bødskov, sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Der er selvfølgelig mange systemer, der brokker sig, når man begynder at opstille tidsfrister for dem, men jeg vil da minde justitsministeren om, at tidsfrister for sagsbehandlingstider ikke er et ukendt fænomen, heller ikke på retsområdet. Vi har det i voldssager, hvor vi har 3 x 30-dagesreglen, og vi har det også inden for kriminalforsorgen, når det f.eks. vedrører samfundstjeneste. Blot således, at det er med i bagehovedet, at tidsfrister for sagsbehandlingen ikke er noget ukendt fænomen.

Det næste, justitsministeren skal have med i bagehovedet, er, at jeg tror, at man vil se, at det faktisk heller ikke er så voldsomt mange sager, der her er tale om. Det centrale er, at nogle af dem, vi så har med at gøre, risikerer at begå ny kriminalitet, og nogle af dem gør det faktisk, mens de venter på at komme videre i systemet, og det er fuldstændig absurd.

Alene det faktum, at den opfølgende handlingsplan, som kommunerne skal lave efter 7 dage, som der står i loven, ofte først kommer efter 3½ måned, er årsag til, at der er unge, der begår mere kriminalitet. Der er selvfølgelig nogle kommuner, der er bedre til det end andre, men 3½ måned!

Så min opfordring er, at udvalget kommer til at arbejde hurtigt, for vi skal have fat i de her unge, således at vi kan få dem ud af kriminaliteten hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen vi er ikke uenige om det, og som jeg også sagde i min første besvarelse til hr. Morten Bødskov, og som jeg også sagde i min indledende besvarelse, er det bl.a. hensigten med arbejdsgruppen, at den skal se på, om der er en mulighed for at opstille konkrete målsætninger for de typer sager, som er egnede til det.

Det er korrekt, at på nogle områder har vi valgt at sige, at der skal være en tidsfrist, men